

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELOFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

M.-Vásárhely, 1875. aug. 6-án.

(f) Nyári időszakban, midőn az uralkodók, s diplomatáik fürdőkön vannak, a miniszterek szabadságidőt élveznek, s a törvényhozó-testületek szünetelnek, a központ nem szolgáltathat elégséges érdekes anyagot a napi lapok hasábjainak betöltésére, innen keletkezett valószínűleg az u. n.: holt-idény elnevezés is. Ilyenkor azonban némely hír, vagy napi kérdés terjedelmesebb véleménycserére szolgáltat alkalmat, mint az történt az utóbbi napokban felkapott, s központi napi lapjainkban végig tárgyalt miniszterváltozási hírekkel is. Hogy mennyiben birhatnak alappal az e tekintetben egyik és másik részről közlött combinatiók, mi itt vidéken ugyan nem tudhatjuk, s épen azért ezen combinatiókra nem is kívánunk reflectálni; az eddigi tapasztalatok alapján azonban arra kell következtetnünk, hogy mégis lenni kell valaminek készülöben lenni, azért tehát a látottakat, s hallottakat nem ignorálhatjuk egészen, s legalább általánosságban hozzá szólni nem tartjuk feleslegesnek.

Ámbár egy alkotmányos országban, úgy a minisztériumok, mint a miniszterek gyakran szoktak változni, s igen természetes, hogy a személyek változásával rendszerint a kormányzási, s igazgatási irányelvek is változnak, vagy legalább is lényeges módosulásnak vannak alá vetve; de arról egyelőre egy állam sem lehet biztosítva, hogy ezen változásokból rá nézve a jónál jobb, vagy a jobbnál legjobb eredmények kimaradhatatlanul be fognak következni. Épen azért a nagyon gyakori változást semmi esetre sem tarthatjuk kedvező és szerencsés körülménynek. A kormányzat külön ágazataiban ugyanis helyes intézkedéseket célzó kormányrendeletek meggyőződésszerűleg csak az illető szakma alapos beható tanulmányozása, s azzal kapcsolatosan szerzett tapasztalatok alapján szerkeszthetők, s adhatók ki a multhatatlanul szükségeltető felelősség fenntartása mellett. S miután a gyakori változások miatt egyiket a másik intézkedéseiről felelősségre vonni nem lehet, sőt gyakran az ellentétes intézkedések miatt a felelősség körülményei is nehezen tájékozhatók, még a jobb reményekre jogosító változások iránti hírek sem fogadtathatnak azon bizalommal, mely nélkül az alkotmányos országban biztos sikerrel kormányozni s igazgatni lehetne.

Hazánkban az utóbbi néhány év alatt a minisztériumok és miniszterek oly sűrűn változtak, hogy annak kell tulajdonítanunk legalább részben azt, miszerint a kormányzás és igazgatás külön ágazataiban nagyrésze a megoldást váró kérdéseknek nem lehetnek kellően tisztázva. Annak kell tulajdonítani azt, hogy a távozók successoraiknak akárhány ügyben negyedrészt, vagy fél munkát kénytelenek hátrahagyni; már pedig kétségtelen, hogy országos fontosságú ügyekben kellő egyön-

tetűséggel, s következetességgel rendszerint csak az azt megkezdett szellemi erő képes munkálni.

A többek között azonban minket legközelebbre, s mondhatni közvetlenül igazságügyünk s az annak vezetésére hivatott miniszter személyét tárgyzó combinatiók érdekelvén, e tekintetben kívánunk egyetmást elmondani.

A mint tudva van ugyanis az igazságügyi politika alapelvei szerint hosszú időre kiható következetes eljárás és intézkedések szükségeltetnek arra, hogy egy ország bármely részében hibás, vagy hiányos igazságszolgáltatási, illetőleg törvénykezési szerkezetében a renovatio alaposan s kellő czélszerűséggel eszközölthessék. Az igazságügy tehát a nagy közönség kára és érdekeinek veszélyeztetése nélkül semmi más mellétekintetnek alá nem rendelhető. Az igazságügy rendezése iránti korszerű reformok helyes keresztül vitelére pedig, még arra kiváló előkészülettel bíró szakemberek részéről is, a helyzet követelményeinek alapos és biztos kipuhatólása iránt szükségeltető határozott tájékozottság rövid idő, vagyis pár hó alatt alig feltételezhető. Annál meglepőbbek ránk nézve mostani igazságügyminiszterünknek tárczájától leendő minél előbbi megvalását csak nem bizonyosnak feltűntető központi hirlapi közlemények.

Több tért igényelne eddigi igazságügyi politikánk elbírálása, minthogy egy vezércikk szűk keretében azt megkísérthetnők. Annyit azonban bizton kimondhatunk, hogy különösen jelen körülményeink között, midőn t. i. codificationalis műveleteink folyamatba indultak, s bíróságainknak tervbe vett átalakítása s szervezése iránt az előkészületeknek a legbiztosabb alapon kell történni, az egymást oly sűrűn érő igazságügyminiszteri változások egészen jó befolyással igazságügyünk következetes fejlesztésére semmi esetre sem lehetnek. Valóban ideje lenne már, hogy különösen a társadalmi élet minden rétegét oly közletről érdeklő igazságügy élére oly egyén alkalmaztassék, ki nagy fokozatu elméleti és gyakorlati szakképzettsége, s azzal kapcsolatos önállósággal párosult igazságügyi adminisztratív tehetsége segítségével az eddigieknél huzamosabb időn vezethesse, egy a gyakorlati élet positiv körülményeinek s követelményeinek megfelelő irányban justitiánk fejlesztését.

Már ösmert, s tervbe vett igazságügyi reformterveink megvalósíthatása követi azt épen úgy, mint az azok iránt nagy érdeklődéssel viseltető, s az eredményeket figyelemmel váró nagy közönség megnyugtatója.

— A hadügyi budgetre vonatkozólag a „Hon“ tegnap reggeli számában több érdekes adatot olvasunk. A rendes kiadás előirányzata kisebb, mint az ideai volt és pedig 619 ezer 796 frttal. A rendkívüli kiadás azonban nagyobb és pedig 1.209.000 frttal. Az ide 4.000.000-ra ment, az új budgetbeli 5 millió 200.000. Az ágyukérdésre

a „Neue Freie Presse“ 1876-ra 6 milliót vesz fel, míg a „Hon“ 8 milliót említ. S ezt tartja helyesnek. Közli egy-szersmind, hogy a magyar kormány kiköté, hogy a felszerelésben a magyar ipar is részesíttessék és így pl. az ágyutalpakhoz szükséges vas-készleteket a Ganz-gyár, a szekereszeti és más készleteket pedig magyar iparosok fogják nagyban előállítani.

Ez és a budget reductioja, melyet a delegatiók még redukálhatnak, oly vivmány, milyent még magyar kormány fel nem mutatott.

Sok tévedés van kőszá hírek folytán az ágyuköltségek fedezete iránt. Felmerült volt az a terv, hogy a helyettesítési alap kamataiból fedeztessék egy erre felveendő kölcsön kamata, oly formán, hogy az eddig ebből fedezett altiszti jutalom-díjak jönnének át, quota-arányban, ideiglenesen a budgetbe. De ezt elejték azon fensőbb tekintet miatt, hogy ez alap le ne köttessék és így váratlan esetekre kész legyen. Így tehát a budgetbe kelle az ágyuköltséget felvenni és annak 30%-ra: 2.600.000 forint be is vétetett a magyar pénzügyminiszter budgettervébe. Ez is bizonyítja azt, hogy nem 6, hanem 8 millió fedezetéről van szó. Tehát a mi és nem a „N. Fr. Pr.“ értesülése helyes — mondja az „Ellenőr.“

— A rendőrség szervezetéről szóló törvényjavaslat a belügyminisztériumban elkészült, bizottságilag végig tárgyalatott és Tisza Kálmán miniszter által, mindjárt az országgyűlés kezdetén, elő fog terjesztetni. A törvényjavaslat különössége, hogy a rendőri közegekre nézve kétféle módon intézkedik; ott, hol a helyi viszonyok megengedik, a municipiumokra; ott, hol az állami és magasabb politikai indokok követelik, állami közegekre bízván a rendőrséget.

Igy Magyarország tulajdonképpeni részében a törvényhatóságok önkormányzatára lesz bízva a rendőrség, de természetesen a megyerendezéssel kapcsolatos nagyobb engedelmességgel és felelősséggel a kormány iránt. Erdélyben, a bánságban, a volt vidéken, néhány nemzeti megyében és Budapesten a rendőrség egészen állami lesz s az erdélyi csendőrség mintájára s annak beolvastásával katonai módorban fog szerveztetni s egyenesen a belügyminiszter alá rendeltetni.

Szépművészetek hazánkban.

I. Festészet.

(Folytatás.)

A francia művészet már 50 éve önálló léttel él, ott az igazi művészetért semmi ár sem magas és a kontárságnak mi ára sincs.

Irányzatát pedig magamaga szabja meg, s célzatát nem is titkolja, hogy kivivott helyét megtartani készül.

Ami nagy szerencsétlenség után, mely e nemzetet földre sújtá, mintha esztét vesztette volna az egész művész-világ: a kiállítás emeletein mindenütt harczi kép, a földszínteken pedig teméntelen márvány; Prometheus, kiknek a sas oldalukat hasogatja. Mindenütt embervér, mely égbe kiált s dühös boszuvágy, melynek szomját csak a harcok olthaták.

Az idei salonban nyoma sincs már eme igazságos tévedésnek, eme megbocsátható őrjöngésnek; a művészet magához tért és nyugodtan uralkodik országában.

A csatafestéssel csak még két művész uralkodik: Neuville és Berne — Bellecour — kiknek festményei azon előnyvel bírnak, hogy a szemlélt mintegy bevezetik a vad őrjöngő csata tömkelegébe, melynek nagyszerű mérvei a kép felső részeire mintegy háttérrel vannak a völgy és hegység láthatárai közt.

A francia művészet az emberi nem történelméből, az emberek gondolatai, cselekedetei és sorsának korok szerinti kimutatásával foglalkozik, az előállított alakok csak mint jelvények tűnnek föl; de mindenek előtt a hatás és a kifejezés a keresett és ritkán fordul elő valamely következtetés, mit találgatni kellene.

El lehet mondani: a francia festészet iskolája meghatározható, érzélgés nélkül s kifejezésteljes csodáival egyesítette a természet nyelvét.

Ezen iskolát a magyar művészet nyomon, lépten követi, sőt igyekszik bizonyos egyszerű eredetiséggel a csodák világából a természethez közelebb vezetni műveiben a kifejezést; míg a német iskola egészen emancipálni óhajtván magát minden gyanujától annak, hogy a francziát utánozza, bár elzarándokolnak prozelitái Flórenczbe, Rómába a régi világ e kincsgyűjteményeihez; sőt nem hagyhatják érintetlenül Párist is, nem tud azon visszahatást szülő bűvös ígért bilincsei alól szabadulni, mely a szenvedélyes gyűlölet és műizlés közötti harcából fejlődik és egy Piloty, Clement és Keller művein is észlelhető.

És a francia átérti a magyar művészetet, még ha nem is ismeri a cselekvényt, mit a vásznan lát, megkeresi az alakok természeti szépségét, és ha ment minden darab a keresettségűtől, ha hibátlan a kivitel és megközelítette a tökélyt, külön helyet ad neki a művészet családi körében, míg ellenben az arroganciát etiquette-szerű fogadtatásban részesíti csak, mint a conveniece vendégét. S ez azért van, mert a magyar művész inkább kozmopolita, mint a német és szívesen választ anyagot akárhonnán, csak lehessen lelket önteni bele, mely a szellem nyelvvel beszél, a szív vonzalmait szerint érez és a tekintet bájaival hódít.

Az ideai párisi kiállításon egy Leloir, Isabey, John Levis, Brown és mások művei közt igen kitűnő helyet foglalt el Zichy Mihálynak öt aquarelle képe, melyek közül első helyen említjük meg azt, melyet Alfréd de Musset hason című novellája után egy orosz hercegnő megrendelésére festett.

Nem mulaszthatjuk el e festményt, látva magát a tárgyat is, némileg legalább a festmény jelenete perczéig fölidézni.

„A hires festő Titiánnak fia látván, hogy a művészek élethossziglan kell munkálkodni, ha azt akarja, hogy valamit létre hozzon az emberiség számára, és akkor is még gyakran félre ismeri az emberiség, nem érti meg, vagy nem becsüli a valódi értékig; föl akart hagyni a művészettel; atyjától gazdagon maradván, a ragyogó névvel, a mellett maga is fiatalsága dacára tehetséges festő lévén, könnyen oda adhatá magát az élet örömeinek, mely a fiatal festőt sem kímélé meg különben, mint akárki mást.

Egy ifju özvegy, Velence egyik főrangú családjának sarja észrevevé az örvényt, mely felé az ifju halad és a művészet iránti rajongó tisztelet és szeretetből elhatározá magában, hogy megmenti.

Ő ugyan maga is szerelmes volt Titiánba, de ropant magas rangja nem engedé, hogy hozzá leszálljon; de most, midőn látá, hogy minő nagy veszteség fenyegeti a művészetet, ha Titián a festészetre nézve meghal; e nemes czél előtt minden más tekintet háttérbe szorult; a csodaszép hölgy bevallotta szerelmét, hisz ezen úton remélette a festőt visszatéríteni az örvény szélétől és ígérkezik egy Vénus mintájával állani a művész műcsarnokában.

Az ifju festő legszebb ruháját ölté föl és izgatottan várja kedvesét. Az ajtó felnyílik, Titián jöendő Vénusának mintaképe belép, szóltanul, magasra emelt tekintettel lép végig a termen a kerevetig, ott letérdel a művész előtt azon perczen, midőn ez ő előtte térdet hajt.

Ezen jelenetet választá Zichy és szem elé állítá mesterien, fényesen és felülmulthatatlanul szépen.

A finum izléssel berendezett terem azon pontjára, hol a szerelmespár az első hosszú csók tartama alatt mámorittasan térdre hullott, magas ablakon át kápráztató napfény hull, melyet a boldogok észre nem vesznek, hisz nekik a világon nincs semmi látni valójuk több.

Az átellenes sötét szögletet az öreg Titián mellszobbra disziti, mely összeszorított látszik finum metszetű márvány ajkait, mérgében a fölött, a mit az ő „naplopója“ mivel; hiszen ő régen megmondotta, hogy az ő gezengű fia nagy tehetsége mellett egyébre sem jó. A fiu nem veszi észre apja szellemének haragját, mert az ő lelke végkép elszerűl azon boldogság előérzetében, mely ezentúl rája vár. A théma nehéz és csak Zichy ecsetje oldhatta meg azt.

Szeme előtt kellett lebegnie az akkori magas rangú velencei hölgy öntudatosan könnyelmű, nemes indoku,

ellenállhatatlan szerelme a nélkül, hogy a külső jelenésben a léleknek anyagi tisztasága alámerüljön. Zichy fényes győzelmet aratott. Azon perczet ragadta meg, midőn az érzélem mozdulattá válik és eléré ez által azt, hogy a lélek indulata a két szerelmesen még ragyogó tisztán mutatkozik, a nélkül, hogy a legcsekélyebb kétely maradhatna is fönn.

Még megemlítendő a templomi jelenet Lermetoff „A Dämon“ című költeményéből, melyben egy szerencsétlen leányka imádkozni sem tud, mert az általa szeretett rossz szellem folyton előtte áll.

Azu án egy kitűnő legyező, melyen Amorettek festenek egy hölgy arczképén.

Eddigi képeiből főlemlyük Zichynek multkori kiállított és már európai műtermekben elhelyezett nevezetes festményeit: „Richelieu fölfedezi a márczius 5-diki összeesküvést,“ „Kleopátra éjszakáját,“ „A gonosz angyal kísértését az imádkozó apáczával,“ „Egy vacsorát III-ik Henrich idejéből,“ „A Bachansnőt,“ „Az éjjeli tolvajokat“ és ama négy képet: „A walesi herczeg a gimvadászon.“

Zichy Mihály született 1827-ben Zalában és Párisban műtermeit souverainek látogatják.

(Folytatása köv.)

Csatornázásról és gépek használatáról a földmívelés körül.

Rég foglalkozik az egészségügyi osztály azzal, hogy a megromlott vizű folyók és bűzhödő tavak, mint a járványos betegségek terjesztői, mi módon tisztíthatnának meg és tétethetnének ártalmatlanná.

A folyóvizek megromlása, a beléjük hordott tisztátalanságok és a mocsárok, az esővíz megbűszhődése és a csekély forrástartalom miatt történik.

Az előbbieket csatornázás, az utóbbiakat lecsapolás által lehet tisztítani.

Minél nagyobbak a folyók, annál kevesebb ártalmas befolyást gyakorolhat tisztátalanságuk az állati szervekre; és minél nagyobbak a tavak, annál inkább elvesztik mocsáros természetüket és úgy ártalmas voltakak; de másfelől még az ily nagy folyókban is egészségtelenné válik a víz, ha szomszédságukban olyan nagy gyári városok üttették föl sátorukat, melyek még az ilyen folyókat is aránytalan tömeg undokságokkal töltik meg, és így természetesen bizonyos távolságig, míg a szétoszlás és leülepedés processusa lejárja, a víz nagyon kártékony hatású az élőszervekre.

Észleltettek e tapasztalatok különösen Londonnál a Themze, Berlinnél a Spree, Párisnál a Szajna, Rheimsnál a Vesle, Liverpoolnál a Mersey, Mancheszternél az Irwell, Wakefieldnél a Calder folyóknál és már szinte egy százada annak, hogy e helyeken kisebb-nagyobb mérvben a folyóknak vizét csatornák segítségével a mezőkön, réteken és szántóföldeken szétvezették.

És ezen eljárás kettős haszonnal járt, először is a víz a különben terméketlen földeket a lerakodmányokkal megtrágyázta, azután a kitisztult víz ismét élvezhetővé lett, úgy, hogy a legjobb forrásvizekkel is versenyezhetett. Párisnál agennevillieri lapályon most fejeztek be egy ilyen öntözési kísérletet, mely fényes sikert eredményezett.

(Várjuk annak szakértői leírását, hogy hazánkban is hasznosíthatjuk ez újabb földöntözési kísérletek gyakorlati előnyeit).

Az öntözés által a talaj azonnal megszűri a vizet és ennek következtében a vízbe foglalt szerves anyag szénsavvá, vízzé és salétromsavvá oldatik föl. 250 lakóra számítanak két acre-nyi megöntözendő területet; és oly esetben, midőn a megöntözendő terület nem elég nagy, a vizet négy részre osztják, 6 óráig hagyják pihenni és ezen eljárás mellett 50,000 lakos utáni tisztátalanság elenyészethető.

Ha meg akarjuk tudni a víz jószágát, figyelemmel kell kísérnünk az élő szervezetekre tett hatását; ha állatok és egészséges szervezetű növények megélnék benne, akkor a víz egészséges; ha ázalagok és rejtjenőszők (cryptogamia) kivételével, a többi élő lények elpusztulnak benne, akkor az egészségtelen.

Ha a víz egészségtelenné válik, a halak elpusztulnak tőle. Párisnál — Argenteuil felé — 1869-ben 3 mértföldnyire 5—6 láb széles zátonyt képeztek a megdöglött halak, hogy a lakosok kénytelenek voltak azokat elhordani és eltemetni. A puhányok is elpusztulnak a rossz vízben és a növények is, csak hogy ezeknél meg kell figyelnünk különböző érzékenységeket; a legérzékenyebb a zsázsa (vizi torma), melynek jelenléte mindig a legkitűnőbb vizről tanuskodik. Alsóbb rendű növények

közép tisztaságú vízben is élnek és az „Arundo-pragmites“ nevű nádfaj még a legbűzhödtebb vízben is bujdan tenyész.

Mikor a víz megromlik és gondos vegyi elemezés alá vétetik, vagy gorsó segélyével vizsgáltatik, az élel szokatlan elfogyása észleltetik benne; e szerint az a víz a legjobb, a melyben kellő arányban van az élel.

Ha tehát az iparczélókra használt vizet, a helyett, hogy a levezető csatornában megbűszhődjen, nagy területeken szétvezetjük, ez által átszűrődik a szerves anyag, ismét megsűrűdik az élel és leülepedvén a tisztátalan részek, az ilyen víz aztán ismét iható és hasznavehető lesz.

Velenczében báró Sina 1860—61-ben a canale-grandén egy palotát építtetett a lagunákon, melynek fedélzetéről gyűjtetett az esővíz a kútba használat végett. A különböző talajokkal ellátott csatornákon keresztül szűrődött víz, koronként ismét felszivattyuzva a fedélzet viztartójába és ismét vissza a kútba oly kitűnő vizet szolgáltatott, hogy akármelyik forrással vetélkedhetett.

A víz megsűrűsését a Gonessey-i keményítőgyárnál nagyban alkalmazták, hol a felhasznált vizet és burgonyalevet egy 4 holdas területre vezetik és azután megtisztítva a folyóba visszabocsátják.

E miveletet azonban aránylag kell a vegyelemezés szabályai szerint alkalmazni, különben, a mint a tapasztalás tanítja, sem a föld termékenyítése, sem a víz tisztázása nem éretik el.

E téren nem annyira a közigazgatástól kell várunk, mint inkább nagyobb gazdáinktól, kik a környékben, hol terjedelmes birtokaik vannak, új, életerős fejlődést honosíthatnának meg, jó példával járva elől a lakosságnak.

(Folytatása következik.)

Zsábonyicza (Sóakna), augusztus 1-én.

Tisztelt szerkesztő ur!

Szeretném azt írni, hogy Erdély egyik legkiecsőbb fekvésű, vad, regényes fenyvesek mély rengetegében rejtőző fényes fürdője Zsábonyicza; de nem lehet, mert sem fekvése nem kies, sem vidéke nem vadregényes, sem fenyvesek nem övezik körül.

Fekvése idétlen, hápahupás, halmas; hegyen van és mégis gödörben fekszik; vidéke legalább a közelben kopár, földje sós, sovány.

A miért pedig fürdőre szokás menni jó nagy részben, t. i. a kényelem, az bizony nálunk nem igen ismeretes, valami inkább csak olyan idegen, a miről hírből lehet hallani egymást.

A lakások szellősek, a mennyiben falaikon által fúj a szél; ha nagy meleg van, a közelben nem lehet fát találni, melynek árnyában megpihenhetnénk; még jó, hogy a férfiak számára egy kugli szorakozást nyújt; a közbiztonság bár szerencsére megzavarva még nincs, de a lehető megzavarás megakadályozásáról sincs gondoskodva.

A tó vize tisztasággal nem vádolható; a tisztaság egyáltalán pl. az utakat (helyesebben ösvényeket) stb. illetőleg sem valami különös mértékben jelentkezik.

Mi az oka mégis, hogy Maros-Vásárhelyről, Régenből, Tekéből s más kisebb és közelebb-távolabb fekvő helységekből évenként néhány száz ember jó 2-től 6 hétig is terjedő időszakra Zsábonyiczára?

E fürdőhelynek van egy varázsereje és eszköze, mely azonban, fájdalom! az emberj kellő gond hiánya miatt pusztulásnak van kitéve — értem magát a fő, vagy nagy tót, melyben a nagy közönség fürdik.

Bátran mondhatni, hogy ritkítja páráját ezen tó a fürdést illetőleg; ha egyszer valaki belement, alig tud kijönni, oly jól érzi magát benne a test. Tartalmaz nagy mennyiségű sót, kevés jódot és vasat; hatása a hűléses, rheumaticus betegségekben néha csodálkozással tölt el, midőn látjuk, hogy ölben hordozott betegek néhány heti gyógyhasználat után vigan járva mennek haza.

A tó igen mérsékelt s felszine nagy melegben 20 fokra is átmelegül és oly gazdag sótartalmu, hogy a legcsontosabb, soványabb ember is csak úgy sétálgat a sok öl mélységű tóban, mint a szárazon — az elmerüléstől semmi oka nem lévén félni.

Emlitém előbb, hogy a nagy tó veszélyben forog és való, mert, mint mondják, ezelőtt 10—15 évvel még több, mint 40 öl mélységű volt, most már állítólag alig 10 öl, s ha ily gyorsan halad beteldegelése — omlása, egyszer csak arra ébredhetni fel, hogy a gazdag forrás bedugul s egy két év alatt a nap kiszárasztja azon fürdőt, melynek jótékony és áldásos hatását kitudja hány év óta annyi ezeken élvezék!

Vannak még más kisebb, de már csekély mélységű fekete sáros tavak is, melyek szintén nagy sikerrel használatnak.

Van azonban még két más dolog is, mely előnyként fölhozható; egyik a jó ivó víz; másik a páratlan szépségű Görgény folyó, mely önként kínálja partjait a legszebb ligetek plántálására, alkotására; ámde a faültetés mesterisége, daczára annak, hogy pár ezer lépésre a legszebb erdők zöldelnek, itt ismeretlen tudománynak tűnik föl.

Mindennek a mi hiány és a mi baj, csupán egy rendező, teremtvő, egy vállalkozó erő hiánya az oka, mert a fürdő az állam tulajdonát képezi s a bérlőknek nem látszik érdekükben állani a lehető javítás és szépítés; pedig mily könnyű volna, mint fentebb fölhozám, a kristálytiszta, ezüstös hullámokat zugva, csevegve hőmpolygató Görgény partjain egy kellemes sétányt állítani be; a tót illő tisztaságban s alkalmas kerítésben; a lakbázatot jobb karban; az utakat használható állapotban stb. tartani.

Véleményünk szerint az állam jól tenné, ha a fürdőt egy vállalkozó szellemű, jóra való embernek eladná; mert, ha a közönség, mely így is oly nagy számmal szokott megjelenni, látná, hogy évenként haladás van a tisztaságban, rendben, a csinosságban s másféle kényelmi szükségletekben mind többeket és többeket hozna magával, s az ezen fürdő emelésébe fektetett százak és ezerek igen gazdag kamatot hoznának be, s a ki a fürdő jövődjét biztos alapokra fektetné, az, a saját anyagi hasznán kívül magát még a szenvedő és üdülést s talán később még a szorakozást kereső emberiség hálijára is érdemesitené.

Egyes adatokat is hozhatunk föl a fürdői közönséget közelebbről érdeklőkből, hogy t. i. egy szoba ára 40 kr; ebéd 80 kr; egy kupa (rosz) bor 60 kr; egy kupa tej 10 kr; egy kupa málna (havasi) 8—10 kr; a nagy tóban egy fürdés 6 kr. (a jegyeken ékes magyarsággal azt olvashatni, hogy: Bade-karte; ezzel jelezvén a tulajdonost, t. i. a magyar államot).

A fürdő távolsága Maros-Vásárhelytől $4\frac{1}{2}$, Régentől $\frac{1}{2}$, Görgénytől $\frac{1}{4}$ mértföld, s az ide vezető utak, a fürdő közvetlen közelét leszámítva, igen jók.

Különböen néha még bálozunk is a régeni s más vidéki tánczra vágyó kisasszonyokkal.

Időnk tegnapig jó régóta komor, nedves volt, de a bátrabbak mégis minden nap fürdöttek; tegnap óta azonban igen kellemes, derült napfényen sütkérezhetünk.

Azonban tán már is sok terét vettem igénybe becses lapjának, s ezért a viszontlátkozás reményében ez uttal búcsút veszek. M.

Jogi szemle.

Bűnvádi eljárásunk köréből.

Dr. Székely József,
kir. főügyési helyettes urtöl.

Mig a királyhágóutúli részben a rendszeres törvénykönyvnek (codexek) hiánya nagy mértékben problematikussá teszi az ügyek kimenetelét, addig nálunk az erdélyi részben némely tekintetben épen az érvényben levő osztrák codexekkel s az azokban foglalt némely intézkedéseket tárgyzó újabb törvényekkel s rendeletekkel gyűl meg néha bajunk.

A többek közül ez alkalommal nem tartom érdekeltennek e tekintetben egy néhányval foglalkozni, melyek több erdélyrészi törvényszék és ügyészség részéről az utóbbi időben nézeteltérésre s véleménykülönbségre szolgáltatott alkalmat.

Nálunk ugyanis 1872-ig a bűnvádi eljárásban az ausztriai büntető perrendtartás egészben s minden azzal kapcsolatos nyiltparancs és igazságügyminiszteri rendelet szabályozta úgy a bíróságok, mint az ügyészségek működési körét s köteleességeit, s a bíróságok eljárására nézve azok legnagyobb részben jelenleg érvényben vannak, míg a kir. ügyészségekre nézve az 1871. XXXIII. t.-czikk, valamint az azzal kapcsolatban 1872. jan. 1-ről kiadott igazságügyminiszteri rendeletben foglalt ügyészi útásítás az ausztriai büntető perrendtartás s azzal kapcsolatos rendeleteknek az ügyészségre vonatkozó szabványait hatályon kívül tette, azonban mind az említett s „a királyi ügyészségről” szóló törvényben, mind az „útásítás a kir. ügyészségek számára” című rendeletben foglaltatnak olyan intézkedések is, melyek bűnvádi ügyekben a bíróság eljárását is részben szabályozzák, s így igen természetes, hogy e tekintetben mindkettő a bíróságokra is kötelező erővel bír. Azoknak helyessége pedig vagy az ellenkező, hogy az u. n. ügyészségi törvényben és útásításban nem csak tisztán az ügyészséget kötelező szabványok foglaltattak be, képezheti vitatás tárgyát, de azért a törvény, vagy rendelet érvényét s kötelező erejét legkevésbé sem teheti kétségesé, mert az illetékes módon

létrejött s érvényben levő törvény és rendeletnek nem a czime, vagy elnevezése, hanem tartalma szerint, illetőleg tartalmának megfelelőleg kell elbírálni az abban körülírt s megállapított köteleességeket, s a bírósági és ügyészségi hivatalnokok bizonyára tudják, hogy non de lege, sed secundum legem etc.

A bűnvádi eljárás természetéből kifolyólag ugyanis az ügyész, mint közbíró, egy bűnper egész folyamán át a bíróval, vagy bírósággal párhuzamban levén hivatva az ügy fejlesztésére a működési körét szabályozó törvénynek és rendeleteknek a bíróságot kötelezővel minden tekintetben egyhangzónak s teljesen találónak kell lenni, mert különben a folytonos nézet és véleményeltérések az ügymenet és közszolgálat érdekét veszélyeztethetik, ha csak ezen bajon a bírósági és ügyészségi hivatalnokok szakértelemmel s mindenekfölött kellő köteleességérzettel párosult ügybuzgalma nem segít.

Lássuk azonban magukat a kérdéses §§-okat.

Az a. b. p. r. t. 192. §-a ezt tartalmazza:

„Mihelyt a vizsgálati irományok a törvényszékhez megérkeztek, a bíróság előlölője tartozik azokra nézve egy előadót kijelölni, kinek köteleessége az irományokat megvizsgálni, azokból, ha szükségesnek találja, rövid kivonatot készíteni és azt az irományokkal együtt rövid úton az államügyésszel közölni. Ez köteles az irományokat rövid írásbeli indítvánnyal a törvényszéknek visszaküldeni. A törvényszéki előadó és az államügyész kötelesek az irományok megsemlélését egymásnak kölcsönösen könnyíteni és azon lenni, hogy minden vizsgálat beérkezése után 8 nap alatt, nagyon bonyolult és terjedelmes ügyeknél pedig legfőlebb 14 nap alatt a törvényszék előtt előadás alá kerüljön. Ha az előadó és államügyész egy véleményben vannak az iránt, hogy előlege sen még nyomozás, vagy a vizsgálat kiegészítése szükséges, úgy ezek a mennyiben az az iránti indítványt a törvényszék előlölője is helyben hagyja, azonnal eszközöndök. Azon esetben pedig, ha e részben az előadó és államügyész nincsenek egy véleményben, ha a törvényszék előlölője az indítványt nem hagyja helyben, az iránt a törvényszék határoz stb.”

Az a. b. p. r. t. ezen §-sal kapcsolatos 193. és 194. §-a pedig ezt tartalmazza:

193. §. „A törvényszék által a teljesnek tekintett vizsgálat fölött, vagy vélemények megoszása esetében a további kiegészítések szükségessége fölött tartandó tanácskozásnál, az előadó által legelőbb az ügy mibenléte előterjesztendő, mi egyszerű esetekre nézve szóval is megtörténhetik, oly módon, hogy az elhatározásra nézve lényeges pontok magukból az irományokból olvastassanak fel. Ezután az államügyész köteles indítványát előadni, melynek írásban kell ugyan előkészítve lenni, melynek megállapítása azonban szóvali kifejtésre tartathatik fenn.”

194. §. „Az ezen tanácskozásnál vezetendő jegyzőkönyvbe mind az államügyész és előadó indítványai az azok mellett felhozott okokkal együtt, mind az utóbbi-tól eltérő minden egyes vélemény és a hozott határozat felveendő.”

Itt egyelőre megjegyzendőnek tartjuk, hogy az a. b. p. r. t. 35. §-a értelmében az államügyészség képviselőjének szabadságában áll az első bíróság tanácskozásánál is — a végtárgyalás fölötti tanácskozás kivételével — jelen lenni, bírván ő, mint ilyen, csaki s tanácskozási (votum informativum, consultativum) de nem döntő szavazattal (votum decisionum).

Jelenleg a bűnvádi eljárás ezen részére nézve az 1871. XXXIII. t.-cz. 17. §. c) pontja s a 18. és 19. §§-ai tartalma:

A 17. §. c) pontja értelmében köteles az ügyész „a bűnvizsgálat befejezte után az eljárás megszüntetése, vagy a perbefogadás iránt indítványt tenni.”

18. §. „Az ügyészségnek joga van a bűnvizsgálati iratokat a vizsgálat bármely szakában megtekinteni, s e célból az iratok közlését kívánhatja. Az ügyész és a vizsgálóbíró egymással közvetlenül érintkeznek s a vizsgálóbíró köteles minden följelentést 24 óra alatt az ügyészséssel közölni.”

19. §. „Az ügyész a vizsgálat minden szakában indítványt tehet. Ha a vizsgálóbíró ezt el nem fogadná: a törvényszék határoz és határozatát a kir. ügyésszel rövid úton közli.

A törvényszék bűnvizsgálat tárgyában döntő határozatot nem hozhat az ügyész meghallgatása nélkül.

Az ügyész a törvényszék tanácskozásánál és szavazásánál jelen nem lehet.”

Az ezen törvénnyel kapcsolatban 1872-ik január 1-ről kiadott igazságügyminiszteri rendeletben foglalt ügyészi útásítás 27. §-a tartalmazza:

„Döntő határozatot a vizsgálat fölött, a kir. ügyész-

ség mellőzésével a törvényszék nem hozhatván: a befejezett vizsgálati iratok a törvényszéki előadó véleményével együtt a kir. ügyészhez teendő, a ki végindítványát vagy az előadói véleményre jegyzendő hozzájárulásával, vagy a mennyiben nézete ettől vagy a lényegben, vagy valamely lényeges indokra nézve eltér: külön előterjesztésben, de legfőlebb 30 nap alatt megtenni, s az iratokat végindítványával együtt a törvényszékhez visszaküldeni tartozik.”

Itt mindennek előtt azon kérdés merül fel, hogy az eljárás minőségét és célját illetőleg az ausztriai büntetőperrendtartás intézkedése helyesebb és célravezetőbb-e, vagy pedig az 1871. XXXIII. t.-cz. s az azzal kapcsolatos ügyészi útásítás intézkedése?

(Folytatása következik.)

Hirrovat.

— **Király ő Felsége és Rudolf trónörökös** az őszön a gödöllői kastélyban fognak lakni, honnan a katonai gyakorlatokra meg fognak jelenni, jeienleg azonban még a király ő Felsége Laxenburgban időz.

— **A királyné jóságán** Gödöllő mellett egy özvegy hivatalnokné már több idő óta súlyos betegen fekszik s ágyát öt neveletlen gyermek környezé. Orvosi tanács folytán fürdőre kellett volna mennie, azonban pénze nem volt. Egyik rokona egy folyamodványban fölfejté a szegény asszony sorsát s a királyné kegyeibe ajánlotta, ki ennek folytán 200 frtot utalványozott, de azon meghagyás mellett, hogy a beteg a fürdőt okvetetlen meglátogassa és használja.

☉ **Gróf Teleki Sándor** egyike volt Pestmegyében a legnépszerűbb egyéneknek, ki általános köztiszteltetben állott, s mint ilyen egyén viselte éveken át a volt Deákpárti elnökséget. A mult országgyűlésen Fogarast képviselte. Férfikora delén történt halála nemcsak nagyszámú családját és rokonságát sujtja bánattal, hanem általános közrészvételt keltett. A haláláról szóló családi gyászjelentés a következőleg hangzik: Széki gróf Teleki Sándorné, született gróf Teleki Jozefin a maga, valamint Gyula, József, Margit, László, Anna, Katinka és Tibor kedves gyermekei; — továbbá testvérei: széki gróf Teleki Clementine, férjezett idősb gróf Teleki Domokosné, ugy maga, mint férje és gyermekei: Ilona, férjezett gr. Bethlen Istvánné; és Géza; — széki gróf Teleki Gyula; — széki gróf Teleki Julia, ugy maga, mint gyermekei: Földváry Géza és Béla fájdalmas szívvvel jelentik a legjobb férj, gyengéden szerető édes atya, kedves testvért szeretett vő, hű rokon és barát mlgos széki gróf Teleki Sándor úrnak, ő Felsége aranyarkantus vitéze, a Szt-István-rend kiskeresztése, a Johannita-rend lovagja s a pesti reform egyházmegye segédgondnokának, élte 46-ik, boldog házassága 18-dik évében, f. aug. hó 3-án d. e. 10 órakor hosszas betegség utáni elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 5-kén d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása mellett a gyömrői családi sirboltban, a végnyugalom helyére tétetni. Kelt Gyömrőn, 1875. aug. 3. Áldás emlékére! nyugodjanak békében hült porai!

— **A kóbor színészek** és énekesekre vonatkozólag a belügyminiszterium rendeletet bocsátott ki, hogy azok sehol helyi előadási engedélyt ne nyerjenek, míg a belügyminiszteriumtól kiállított országos előadási engedélyt elő nem mutatják.

— **Cholera.** Syriában a cholera növekedőben van. Damaskusban, mely város 150—200,000 lakossal bír, junius 27-től julius 4-ig 546 eset fordult elő, melyből a halottak száma 204.

— **A legnagyobb magyar** özvegye: Aspengi Seilern Crestina özv. gróf Szechenyi Istvánné julius hó 30-án Kis-Czenken szélhűdés következtében elhalálozott.

— **Hőség Oroszországban.** Hir szerint Oroszországban oly nagy hőség uralkodik, a melyre a bennlakók soha nem emlékeznek. A mult hó 27-én Szentpétervárt a légsúlymérő 39 fok meleget mutatott.

— **A korbács-büntetés** Angliában ismét behozott s különösen a kisebb tolvajsági büntetteknel szigoruan alkalmaztatik, mint legsúlyosabb büntetésnem.

— **Chinai gyász.** Chinában közelebbről halt meg herceg Turg Che, minek folytán a chinai lapok gyászt öltöttek magukra s így égszínkében jelentek meg; ha valamely nagyszerű, vagy örömteljes esemény történik, akkor czinoberveres papiron szoktak megjelenni.

* **Fogarásban** a mult hó 27-én a hegyeken havazott, s oly hideg volt, hogy az embereknek téli ruhát kellett magukra öltetniök, bár nálunk havazásra ugyan nem került; de változólag egy-egy nap oly hidegek jár-

nak, hogy a felső nehezebb ruhákat örömmel magunkon tartjuk; különben ennek egyrészt az is oka, hogy a közelebbi vidéken több helytt jégeső volt, mi azonban nevezetes és jelentékeny kárt sehol nem okozott.

* **A közönség érdekében** fölemlítjük miszerint Tompa Gyula úr M.-Vásárhelytt, Vitályos Sámuel úr Szász-Régenben és Benedek János úr Szentgyörgyön aug. hó 1-ével a közjegyzői teendőket már megkezdették.

* **Hangverseny.** A maros-vásárhelyi első dalárda holnap, azaz: vasárnap Szászrégenben, az ottani polgári zenekar közreműködése mellett, hangversenyt fog rendezni saját pénztára javára. Az előkészületekből ítélve, az igen sikerült leend.

* **A közbiztonság érdekében** felhívjuk a rendőrség figyelmét azon körülményre, hogy városunkban az utóbbi napokon több idegen és gyanus külsejű egyén mutatkozott, sőt állítólag még sokkal gyanúsabb színezetű kérdezősködéseket is tettek.

— **Uj magyar operette.** A mint a „N. H.” értesül, a népszínházban már közelebből egy magyar operette fog színre kerülni, mely Mátyás király egy kalandját tárgyalja és zenéjét Huber Károly írja.

— **Nemzetközi gabona vásárt** rendez a bécsi gabona és liszt tőzsde, folyó évi augusztus 23-án és 24-én Bécsben. Ezen vásárnál, mely kezdeményezése óta harmadik, a malomsütő-, szesz és az ipar körébe tartozó gépek és eszközök kiállítása is egybe lesz kapcsolva, valamint az ideai gabona is be lesz mutatva; kereskedőink és gazdáink, de különösen az ipar érdekében igen kíváncsiak, hogy a vásár és tárlat minél látogatottabb legyen.

* **A Márkus-féle söresarnok kertjét** a jövő kedden ismét megnyitják és pedig ez uttal az minden tekintetben kényelmesen és a közönség érdekeinek teljesen megfelelőleg lesz beállítva, Dresner Albert nevű nagyváradi vendéglős által.

— **Az amerikai köztársaság százéves évfordulóját** nagy ünnepélyességgel ülték meg f. hó 4-én Philadelphiában. Ez ünnepen egy emléksobrot állítottak fel a valásszabadságnak, melynél az első kapavágást az ottani zsidók tették; leleplezték ezenkívül egy szobrot, mely Amerikát ábrázolja s arra van szánva, hogy az épülőben levő emlékesarnok kupoláját díszítse. A városban élő olaszok egy Columbus-emlék alapkövét tették le, s egy más téren Humboldt Sándor emlékkövét. E napon az iskolás gyermekek egy óriási énekhangversenyt adtak, ezenkívül tartatott még egy hangszer- és énekkonzert, s este óriási tűzijáték a Lincolnszobornál. Ekkor három léggolyót is bocsátottak föl, melyek egyikében Wise tanár, másikban ennek 14 éves unokája s a harmadikban unokalánya száltak fel. Mindez egyetlen egy napon folyt le s több mint 200,000 személy vett részt az ünnepélyességekben.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1875-dik évi augusztus 9-én és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

I. Osztály. I. Tanács.

Binder Mihály r. b. által.

Gross J. Schmidt M. e. birt. háb., Gutt J. Tikusan L. s társai e. kártérítés, Herzlinger E. Zalányi M. ellen adósság, Fülöp L. Szepesi J. e. adósság, Felter H. Bukura V. e. adósság, Baltes Gy. Bratea P. e. kártérítés, Mancsu Sz. Mihai J. e. vételár részlet, Sibot község Wiorel M. e. perujtásos ügye, Popovics F. Pacuráriu H. e. vételár, Bálde S. Megyes község e. szerződés teljesítés és kártérítés, Megyes közs. Bálde S. szerződés megszűnt. Jahoda E. Zenovicz J. e. vételár, Scheider M. Kraemer Fr. kártérítés, Theil Gy. Glaser F. e. végrehaj. megszűn. Turousch F. Paulini P. e. végrehajtás, Román D. Manaszé F. e. kártérítés, Popovics J. s t. Popoviciu A. e. szerződés megsemmisítés, Rosenstein B. s t. Grün S. e. kártérítés K. kincstár Sala S. s t. e. vételár, Kereszténysziget közs. Güttler J. G. e. haszonbér, Téban V. s t. Steiger M. e. több fekvők végrehajtás alá bocsátása, Kovács D. Csongrádi F. s t. e. zálogkiváltás i. perük.

Pogány Károly r. b. által.

Tamási Péter Kolozsvár szabad kir. város közöns. e. 300 frt bérhátrálék, Zestyán Julia Horgos Jánosné e. kötelez. telj. Weiss Salamon Hottner Ferninánd perujtás, Szabó Károlyné Goldberger Józsefné e. hátr. kifiz., Márcz Jánosné Szallós János e. 100 frt s jár., Szabó György Molnár Mártonné e. 53 frt s jár., Máté Gergely Balamon János és Bota Dávid e. 200 frtos váltó, Sütő István

Forró Albert e. 700 frt s jár., Lepedát Ilia Rozsu Zafir e. italar megfizetése, ugyanaz Satiu Nonu e. ugyanazért, Gróf Mikes Károly Lichtenéggyer Ignác e. két csövű poska visszaadása, Hagna János Schvarcz Mózes e. 180 frt s jár., Szabó Antal Aczél Izra e. hátrál. adósság megfiz., Kovászna puzsi János György János e. elvál. köteleesség teljesítése iránti perük.

Dózsa Miklós pót bíró által.

Hirschfeld József Czink János e. 717 frt s jár., Timisán Sofia s t. Timisán György e. örökösödési jog elismerése, Okolicsán Péterné Krisztu Szivu e. engedmény érvénytelenítése, végrendelet érvénytelenítése és örökösödési jog elismerése, Paskuj Tódor s t. Farkas Dávid s t. s t. e. 2333 frt kártérítés, Bagu Román Budai Juon e. egy kert rész kibocsátása, Bukuresti János Kormos Péter örökösödés e. számadás tétel s jár., Deshordest August s t. Kis Sámuelné e. 1082 frt 55 kr. s jár., Horváth Ferencz Czobel Albert e. 1000 frt és 500 frt s jár., Dreaganu Nátuj Szelerán Ilona e. ingatlanok átadása, Dolha Juon Oltyán Tógyer e. 40 frt s jár., Almasán Juon s t. Buxbaum János e. som. vh., Negruz Joachim Sarga János s t. e. 175 frt, Vereshazan Gregor Lapusan Greger e. 7 frt s jár., Keloezsosz Juon Ruzs Násztázia e. 6 frt, s jár., Friedmann Áron Muntyán Pável e. 72 frt s jár., Dr. Tinku Abrahám Manéu Simon e. 17 frt 60 kr., Boatear Juon Héjas György e. som. vh., Szabadi György Csepán János és neje e. 62 frt s jár., Ádám Mózesné Sipos Mária özv. Császár Mártonné Sipos Borbára e. som. vh., Simon Józsefné Szalai Eszter Biró János és Simon József e. igényker., Dumitru Makannu Petru Scián ellen 288 frt s jár. i. perük.

I. Osztály. II. Tanács.

Szolga Miklós r. bíró által.

Szentes Gábornak Ferenczi János e. számadás, Mihály Jánosnak Vitus János e. 155 frt és 31 kr., Harkó Klára özv. Biró Antalné s t. Kereszturi József e. 150 frt hagyom. s jár., Kánya Imre s t. Török Pál és t. e. 37 frt 40 kr. s jár., Simon Mózesnek Tarca Juon e. 120 frt iránti perük.

Petri Ádám r. bíró által.

Csinádi György Sándor Vaszilie e. 70 frt vételár, Mihály Róza Pásztor János e. 280 frt gyermektartás, özv. Urszuly Tódorné Silvester Sámuel s t. e. ingatlanokhoz igény, Benedikty Lajos Kerekes Sándor e. 100 frt haszonbérhátrálék, Közalapítványi kir. ügyigazgatóság Szombatfalvi Elekné hagyat. s t. e. 630 frt, Simon Ferencz Ambrus Mózes és t. e. 50 frt iránti perük.

Bömches Gyula r. bíró által.

Balogh György Medgyesi L. József e. 62 frt 55 kr., Thyra Marinceza Moldován George e. 4 juh, Vajda A. György Steiger József e. 56 frt 10 kr., Bajász Mária Czinczás Toma és Kerekes Ilia ellen igénykereset, Szombatfalvi halotti társulat Benkó István ellen 20 frt,

Rehó község Maieru George el birtokháborítás, Strancu József és neje Kucsuván István és neje e. 600 frt, Diku George Stoss József e. igazolás, Patzolli Károly Dancu Juon és társa ellen igénykereset, Berger János és társai Berger Sophia e. tulajdonjog bekebl. iránti perük.

II. Osztály.

Gruz István r. bíró által.

Séra András s t. Kandi Károly s t. e. urbéri fekvőségekért járandó kárp., özv. Molnár Ferenczné s társa Barabás Rozália urbéri telek visszaadásáért, Tamási Jánosnak Pálffy Ferencz e. urbéri fekvők vizszabocsátásáért, Máyer Ignác s t. Bányai Mózes s t. e. korcsmajog arányosítása iránt fennforgó ügyei, A m.-rúcsi tagosítás és legelőelkülönítés ügye iránti perük.

III. Osztály.

Sztoyka Antal r. bíró által.

Stanvuiu Juon és Simtion Stefan közbizt. e. testis és becsületsértés, Munteán Miklós tolvajság, Szegedi Mária lui Precup Bohanu becsületsértés, Faur Antal életbiztonság elleni vétség, Pap Petru testibiztonság el. kihágás, Stefan Lagyin Opolu súlyos testisértés, Basiorogeu Juon becsületsért. e. kihágás, Gotia Juon emberölés iránti bűnügyök.

Mégai Ferencz pót bíró által.

Simon András és t. család, ifj. Zsurka Juon és t. súlyos testisértés, Pirka Virág s t. tolvajság, Todrau Gávrilla tolvajság, Dikó Károly tolvajság, Biró József család, Nagy József s ti. tolvajság, Stoicia Petru s ti. tolvajság, Rémán János és ti. a tulajdonbiztonsága elleni kihágás, Gál Simon és társai tulajdon és becs. bizt. e. kihágás, Csulak János a testibizt. e. kihágás i. ügyök.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(augusztus 6-án.)

5% metallique	70.85
5% nemz. államkölesön	73.95
1860. államkötvény	11275
Bankrészvénny	9.40
Hitelrészvénny	219.60
London	111.70
Ezüst	100.90
Arany	5.21 ¹ / ₂
Napoleon arany	8.88 ¹ / ₂
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.70
" " " temesi	80.—
" " " erdélyi	8.25
" " " horvát-slavon	83.50

Felölös szerkesztő:

KUTI ALBERT.

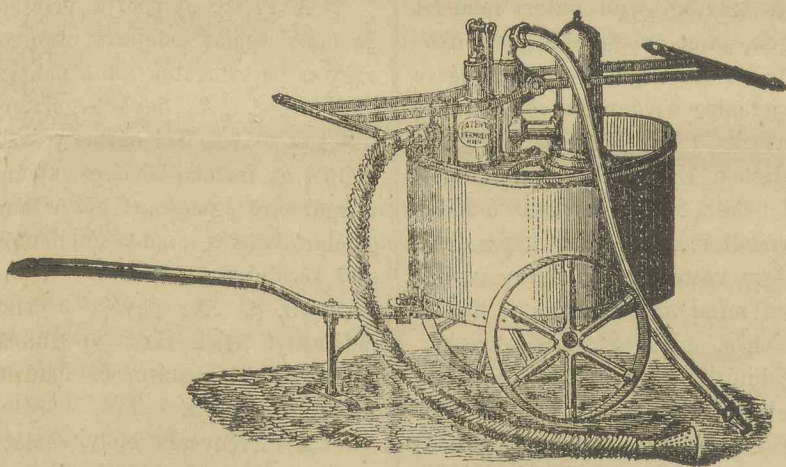
Hirdetmény.

(124.)

Fecskendők eladása.

2—8

Tűzi fecskendőket külön-böző n a g y s á g b a n , l e g j o b b m i n ő s é g ű é s e g é s z e n u j s z e r k e z e t ű e k e t k e d -

vező fizetési feltételek mellett szállitok; eladás végett néhány ily fecskendő mindig készletben van.

Lakásom Maros-Vásárhelytt, Tyukszerutca 150l. sz. Gombási ház

Wallerstein Bernát.

Nyomtatva Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1875.